

Gu-re-tzat i-zan a-mo-di - o, du-gun bi - zi-an boz-ka-ri - o.

**Guretzat izan amodio,
Dugun bizian bozkario.**

Gure egunez erakuts guri zer diozun,
Gaiten gogotik zuhurtziarat hel, zu lagun.
Gu ganat itzul : noiz arte, Jauna, zaude urrun ?
Zure direnez urrikaldurik, otoi, entzun.

Bihotz beteka goizetik ixur amodio,
Goiz arrats dugun bai kantu eta bozkario.
Jasan egun beltz bezenbat eman egun goxo,
Zorigaitz urte bezenbat orai bake oso.

Zureen baitan ager dadila zuk egina,
Heien semetan zure osperik argiena.
Gure gainean bego Jaunaren bihotz ona :
Zuk lagun zazu gure eskuek egin lana.